

Յիսուս Քրիստոս

Այսուհետև սկ[ս]իմ գրել, զոր ինչ վիճաբանեցաք ընդ ֆոսան Ե/Խպօրն.

Հ. Բարի տեսաք զքեզ, պարո՛ն:

Պ. Բարի առաքեցար, դու իմ սիրելի՛, բայց ոչ ճանաչեմ զքեզ, թէ դուն օվ էս, կամ վասն ոյր պատճառի եկիր առ յիս՝ ոչ գիտեմ:

Հ. Ես եմ այր ֆռանկ, որ եկի առ քեզ, առ ի հարցանել քեզ եւ յիմանալ զքէն, թէ վասն յէ՞ր այտքան վատահամբաւեցիր զազգն մեր, մանաւանդ այտքան պարսաւեցիր զմեր կրօնաւորքն:

Պ. Յոյժ բարի եկիր: Ես եւս ցանկայի զայտ, որ այր ոք ի ձէնն հարցանէր յինէն ի վերայ ամենայն բանից իմոց, զորս գրեցի եւ առնոցոյր յինէն զլիակատար պատասխանն, զի բառնիցիր ի միջոց զամենայն տարակուսութիւնն պատմութեանց իմոց, քանզի վասն յոյժ համառուելոյ[՝] բանս, բազում ինչ մնաց տարակուսելի: Աստուած առաքեց զքեզ, որ զքոյ հարցանելովն բառնի ամենայն տարակուսութիւն ի միջոյ եւ լինի իմ ամենայն պատմութիւնն ճշմարիտ, յաղթօղ եւ հաստատ:

— Ասացիր, վատահամբաւեցիր զմեզ եւ պարսաւեցիր զմեր կրօնաւորքն: Ինձ քաւ եւ մի լիցի վատահամբաւել զոք եւ պարսաւել ու/206b/մեք թարց պատճառի եւ ի զոր միայ[ն] թէ կամեցայ խրատել զձեզ եւ զձեր կրօնաւորքն եւ պակասութիւն ձեր դնել առաջն աշացն ձերոց, զի ապաշաւէք եւ զեկանէք ի բարձրայսն հպարտութենն ձերմէ, ուղղիք դուք զձեզ, ճանաչելով զձեր պակասութիւն, զի լիցի ինձ վարձ, քանզի դուք կարի յոյժ հպարտացեալ էք ի վերայ ձեր սնոտի գիտութեամբ: Աստուած կամեցաւ ինձ նման տգիտի խաբատել զձեզ եւ առաջի աշաց ձերոց դնել զպակասութիւնն, որժամ որ Տէրն մեր յանդիմանեց զգպիրս եւ զփարիսեցիս վասն պակասութեանց

իւրեանց, ոմանք գայթակղեցին եւ ոմանք սկսէ-յին դիմամարտիլ ընդ Յիսուսի՞:

Հ. Դիցուք, թէ այտպէս է: Եթէ դու լաւ քրիստոնեայ ես, ընդէ՞ր եւ դուն ոչ պահես զպատուէր Տեառն մերոյ, որ ասաց թէ՛ կեղծաւո՛ր, նախ հան զգերանն յականն քունն եւ ապայ հաննէջիւ զշիւղն յականն Ե/Խպօրն՞:

Պ. Բարի հրամայեցիր եւ արդար ասացեր, զյոր այտպէս է, վասն այսորիկ վերոյ[՝] յայտնեցի ձեզ եւ առաջի աշաց դրի մեր եւ ձեր պակասութիւնն, զի շնորհէք ենթադատել... արդ, աղաչեմ երդմնեցուցանել եւ հարկ ի վերայ քոյ դնեմ. դուք, որ ձեզէն շատ գիտուն համարիք, մեր եւ ձեր պակասութեան դրեք առաջի ձեր. վասն Աստուծոյ եւ թարց աշառութեան քննեցէք եւ տեսէք, թէ մեր ականն է գերան եւ ձերն՝ շիւղ, թէ մեր ականն է շիւղ եւ ձերն՝ գերան:

Հ. Դիցուք, թէ այտպէս է, բայց քեզ ոչ էր պարտ /207a/ քննել զմեր աշաց գերանն եւ յայտածել:

Պ. Եղպայր, օ՞վ սկսեց ի սկսբանէ, մեք, թէ՞ դուք: Մեր ազգն այնպիսի սովորութիւն չունի ատել զոք ի պակասութեանց, միայն թէ եւէթ բնականաբար սիրել զամենայն ոք, իբրեւ Ե/Խպայր: Տէ՛ս թէ քանի տեղ քրիստոնեայ ազգ կայ ի վերայ աշխարհիս. երբեք լա՞յք, թէ մեք վիճաբանեցաք ընդ ումեք եւ կա՞մ թէ պարսաւեցաք զոք, ոչ ոք եւ ոչ ընդ ումեք՝ բաց ի ձէնչ: Ուստի, դուք կարի յոյժ առ յոտն հարիք զմեզ եւ հաւասարեցուցիք ընդ աղբիւրաց: Մեր ազգն միամիտ, դուք՝ խորամանկ եւ խղճմտանք չիք ի ձեզ: Ի սկսբանն՞ որպէս սիրէր զձեզ մեր պարզամիտ ազգն: Օվ որ պատճառ եղեւ այն նազելի սէրն հատանել, հատցէ Տէրն մեր զկեանս

9 Տե՛ս Մարկ. Բ 16, Ղուկ. Ե 21, ԺԵ 2, Մատթ. ԺԲ 38

10 Հմմտ. Մատթ. Է 5, Ղուկ. Զ 42